

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΤΟΣ πρώτον, εν Ἀθήναις,
πού πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοήντα τέσσαρα
μία μόνο νὰ ταιριάξη ἄβρηκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ ΓΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα— μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνη,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι.
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς— δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεττέρινα — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς ἑστῶν φόρων τὴν ἀντάρα— κι' ὁ Ρωμηὸς μας μιὰ δεκάρα.
Κι' ἂς τὴν δίνῃ ὁποῖος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Τοῦ Αὐγούστου ἐνδεκάτη
κι' ὅλων μαύρισε τὸ μάτι.

Νούμερο εἰκασι ἐννιά,
μαῦρα σὲ κάθε γειτονιά.

Φωτιὰ καὶ λαύρα
καὶ ὄλα μαῦρα.

Μαύρη μαυρίλα πλάκωσε μαύρη σὰν καλιγκοῦδα,
τύννεφα μαῦρα ἔρχονται, μαῦρος ὁ κόσμος ὅλος.
μαυρίζει καὶ ἡ κάτασπρη τοῦ Μόσχοβου ἀρκοῦδα,
μαυρίζει κι' ὁ κατὰθερμος κι' ὁ παγωμένος Πόλος.
Μὰ κι' ἡ Ἑλλάς ἡ προσφιλὴς κι' ἐκείνη κλαίει μαύρη,
κι' οὔτε ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ μπόρρει κἀνένας ναῦρη.

Κρά κρά φωνάζουνε ἄβρηκα μαῦρα κοράκων πλήθη,
κουκούκου κούκοι ξεφωνοῦν ὀλόμαυροι ἑστῆ Σύρα,
καὶ ὁ Σταμούλης κι' αὐτὰς ὀλόμαυρα ἐντύθη,
μαῦρα φορεῖ κι' ἡ νερόπαντρη, μαῦρα κι' ἡ ζωντοχήρα.
Μαῦρο ἑκκάμισο παντοῦ κι' ὀλόμαυρο τσουράπι,
κι' ἡ βασιλεία ἔφθασε τοῦ Χρήστου τοῦ Ἀράπη.

Σήμερον μαῦρος οὐρανός, σήμερον μαύρη ἡμέρα,
σήμερον ὅλοι θλίβονται καὶ τὰ βουνὰ λυποῦνται,
μαύρη κι' ἐκεῖ στὴν Τρίπολι ἐστήλωσαν παντιέρα
καὶ σὲ κατὰμαυρα νερά οἱ Ἕλληνες κυλιοῦνται.
Μόνο τὰ μαῦρα σήμερα εἰς τοὺς Ρωμηοὺς περνοῦνε,
ἑστὰ μαῦρα ξεθυμαίνουνε, μὲ μαῦρα τὸ γλεντοῦνε.

Μαῦρα φωκὸλ κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργός θὰ βάλῃ,
μόνο σ' ὀλόμαυρα πανιὰ θὲ νὰ φουξῆ ἡ αὔρα,
κι' ὁ Δήμαρχος, οἱ Σύμβουλοι, οἱ βουλευτὰι καὶ ἄλλοι
εἰς τὰς μελούσας ἐκλογὰς θὰ βγαίνουν ἀπ' τὰ μαῦρα.
Μαύραις ἡ μοίραις θὰ γενοῦν, μαύραις πομπαῖς καὶ γάμοι,
καὶ ὁ Καζάκης μαύρη πιὰ Στατιστικὴ θὰ κάμῃ.

Μαυρίζουνε τὰ γιασεμιὰ, μαυρίζουνε κι' οἱ κρίνοι,
μαυρίζει καὶ ἑστὸ ἔθνος μας ἡ νέα κλεφτουριὰ,
καὶ σὰν μαυροχειλίδονα μᾶς ἔρχονται κι' ἐκεῖνοι,
ποῦχουν τῆς κάσσις τῆς χρυσαῖς τ' ἀσήμια τὰ βρεσιὰ.
Μὲ μαῦρα πᾶνε ἑστὸς χοροὺς, μὲ μαῦρα ἑστὰ Παλάτια,
κι' ὄλα τὰ κάνουν γιὰ φωναῖς καὶ γιὰ τὰ εμαῦρα μάτια».

Σ' αὐτὸ τ' ὀγδόντα τέσσαρα μαῦρος αἰὼν μᾶς ἄβρηκε,
μαῦροι διαβόλοι πρὸ πολλοῦ πειράζουν τὸν Μακράκη,
καὶ κάποιος Μαυροκέφαλος γιὰ βουλευτῆς ἐβγήκε
χωρὶς ἀντιπολίτευσι καμμιά εἰς τὴν Ἰθάκη.
Μαῦρο χαλάζι καὶ βροχὴ καὶ χιόνι θὲ νὰ πείσῃ,
καὶ τὸνομά του ὁ καθέις μὲ μαῦρο θὰ συνθέσῃ.

Ἀπὸ τὴν φτώχεια τὴν πολλὴ μαυρίζει κάθε μάτι,
εἰς ὄλους μαύρη φαίνεται ἀκόμη κι' ἡ χαρά,
μαύρη φωτιὰ ἐρήμαξε τὸ ἔρημο Παλάτι,
μαύρη φωτιὰ ἐρήμαξε κι' αὐτὴ τὴν ἀγορά.
Κι' ἐγίνε μαῦρο κάρβουνο ἑστὸ μαῦρο πανηγύρι
ὁ κόκκινος ὁ ταραμάς, τᾶσπρο τουλουμοτύρι.

Μαῦρο κυττοῦμε τὸ παρὸν, πρὶν μαῦρο καὶ τὸ μέλλον,
κι' οἱ Ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν μαυρίζουνε κι' ἐκεῖνοι,
καὶ εἰς τὸ χῶμα μεταξύ διαβόλων καὶ Ἀγγέλων
εἰς τὸ ἐξῆς διακρίσις καμμία δὲν θὰ μείνῃ.
Κι' ἐφοῦ γιὰ ὄλα σήμερα μᾶς μαύρισε τὸ μάτι,
μαῦρος λοιπὸν καὶ ὁ «Ρωμηὸς» εἰς ὄλων τὸ γεινάτι.

